

रागपुष्पः, पुं, (रागविशिष्टं रक्तवर्णं पुष्पं यस्य ।) बन्धकः । रक्ताब्जानः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 रागपुष्पी, स्त्री, (रागयुक्तं पुष्पं यस्याः । डीप् ।) जवा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोऽस्य जवाशब्दे ज्ञातयाः ॥)
 रागप्रसवः, पुं, (रागयुक्तो रक्तवर्णः प्रसवः पुष्पं यस्य ।) बन्धकः । रक्ताब्जानः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 रागयुक्, [ज] पुं, (रागेण युज्यते इति । युज् + क्तिप् ।) माणिक्यम् । इति राजनिर्घण्टः । कस्मिंश्चित् पुस्तके रागदृक् इति पाठोऽपि विद्यते ॥
 रागरञ्जुः, पुं, (रागो रञ्जुरिव यस्य । नायकयोः परस्परानुरागवद्बलात्तयात्मम् ।) कामदेवः । इति शब्दरत्नावली ॥
 रागजता, स्त्री, (रागस्य जनिका जतैव ।) कामदेवपत्नी । इति जटाधरः ॥
 रागदन्तः, पुं, (रागस्य दन्त इव ।) कामदेवः । इति शब्दमाला ॥
 रागवाङ्मयः, पुं, दाडिमद्राचायुक्तसुहृयूयः । अस्य गुणाः । रक्तिकारित्वम् । लघुपाकित्वम् । वातपित्तकषाविरोधित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । ४६ अध्याये कृतात्मवर्गे । “जैयः पथ्यतमश्चापि सुहृयूयः कृतात्मतः । स तु दाडिमद्वन्द्वीकायुक्तः स्वादागवाङ्मयः । रक्तियुक्तो लघुपाकश्च दोषाभ्यामविरोधकः ॥” तथास्य गुणाः । “लघवो दृढ्या दृष्ट्याः कृदा रोचनदीपनाः । दृष्ट्याश्चोऽभ्रमच्छद्भिः श्रमज्ञा रागवाङ्मयः ॥” इति च सुश्रुते छत्रस्थाने ४६ अध्यायः ॥)
 रागद्वन्द्वः, स्त्री, (रागयुक्तं रक्तवर्णं द्वन्द्वम् ।) तुलाद्वन्द्वम् । पट्टद्वन्द्वम् । इति मेदिनी । रे, २६४ ॥
 रागाङ्गी, स्त्री, (रागविशिष्टमङ्गं यस्याः । डीप् ।) मञ्जिष्ठा । इति राजनिर्घण्टः ॥
 रागाङ्गा, स्त्री, (रागेण आङ्गा ।) मञ्जिष्ठा । इति राजनिर्घण्टः ॥
 रागादः, वि, आशां दत्त्वा दानवितुल्यः । यथा, “आशां वनवतीं दत्त्वा यो हन्ति पिशुनो जनः । स जीवाद्योऽपि रागादम्रैर्वा दालस्य हातरि ॥” इति शब्दमाला ॥
 रागाग्रजिः, पुं, (रागेण विषयवासनासु व्यग्रनिर्वि ।) वृद्धः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 रागिणी, स्त्री, (रागोऽस्यस्या इति । राग + इनिः । डीप् ।) विदग्धा भारी । इति जटाधरः ॥ मेनकाया ज्येष्ठकन्या । यथा,— “रागिणी नाम संजाता ज्येष्ठा मेनासुता सुते । शुभाङ्गी प्रज्ञपञ्चाची नीलकुञ्चितमूर्धजा ॥” इति वामनपुराणे ४८ अध्यायः ॥
 जयश्रीनाम्नी लक्ष्मीः । इति पुराणम् ॥ यद्-रागाणां पत्नी । इति हज्जाशुभः ॥ सा तु हनुमन्मते भरतमते च चिंश्रयकारा । सीमे-श्वरमते कलिनाथमते च षट्चिंश्रयकारा । आशां विवरणं रागशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

रागी, [न] नि, (रन्ज + “संपृचाशुवृषति ।” ३ । २ । १४२ । इति तच्चीलादिषु घिञ्नु ।) यद्वा, रागोऽस्यास्तीति । राग + इनिः ।) व्यु-रक्तः । (यथा, मार्कण्डेये । २१ । ४१ । “लज्जया हृदयं रागि भर्ता चान्यो भविष्यति । यावज्जीवमतो दुःखं सुरभ्या नान्यथा वचः ॥”) कासुकः । इति विश्वः । रङ्क्ता । इति मेदिनी । (विषयानुरागयुक्तः । स च द्विविधः । यथा, देवीभागवते । १ । १७ । ३७—३८ । ४१ । “द्विविधं सर्वलोकेषु सर्वत्र द्विविधो जनः । रागी चैव विरागी च तयोश्चित्तं द्विधा पुनः ॥ विरागी त्रिविधः कामं ज्ञातोऽज्ञातश्च मध्यमः । रागी च द्विविधः प्रोक्तो मूर्खश्च चतुरक्तया ॥” “रागी यस्यास्ति संसारे स रागीत्युच्यते भुवम् । दुःखं बहुविधं तस्य सुखश्च विविधं पुनः ॥” रक्तवर्णविशिष्टः । यथा, कथासरित्सागरे । २१ । ६ । “ईर्ष्यास्वामभावोऽपि भङ्गुरभुवि रागिणि । न सुखे तत्तयो रागोऽहृष्टिदृष्टिप्रियाययौ ॥”) पुं, दृष्टव्यान्विशेषः । तत्पर्यायः । लाङ्कनः २ बहुतरकणिशः ३ युष्ककणिशः ४ । अस्य गुणाः । तिक्तत्वम् । मधुरत्वम् । कषायत्वम् । शीतत्वम् । पित्तासनाशित्वम् । बल्यत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 राघ, ऋ ङ श्रुतौ । इति कविकल्पद्वयः ॥ (भा०-आल०-अक०-सेट् ।) ऋ, अरराचत् । ङ, राघते । शक्तिः सामर्थ्यम् । इति दुर्गादासः ॥
 राघवः, पुं, (रघोरपत्यमिति । रघु + अच् ।) रामचक्रः । (यथा, रघुः । १२ । ३२ । “रावणावरणा तत्र राघवं मदनानुरा । अभिपदे निदाघार्ता आलौव मलयद्वयम् ॥” अजः । यथा, रघुः । ८ । १६ । “यतिपार्थिवजङ्गधारिणी दृढशते रघुराघवौ जनेः ॥” दृश्यरथः । यथा, रामायणे । २ । ६४ । १ । “वधमप्रतिरूपं तु महर्षेस्तस्य राघवः । विलपन्नेव धर्माला कौशल्यामिदमब्रवीत् ॥” रघुवंशीयमात्रम् । यथा, तत्त्वैव । २ । ६४ । २५ । “अपि ह्ययं कुलं न स्वादाचवार्ता कुतो भवान् ॥”) समुद्र-महाप्रलयविशेषः । इति मेदिनी ॥ वे, ४८ ॥ (यथा, कर्तुं प्रथमपादे दुर्गसिंहः । “अस्ति मत्स्यस्तिमिनां शतयोजनविस्तृतः । तिमिङ्गलमिगोऽप्यस्ति तद्गमिगोऽप्यस्ति राघवः ॥”) राघवायनं, स्त्री, (राघवस्य रामस्य चरितान्वितं अयनं शास्त्रम् ।) रामायणम् । यथा,— “सेतिहासपुराणानि राघवायनमारतम् । समान्तरहितान्येव सन्ति तानि श्रुतानि ते ॥” इत्यभिपुराणे वामनप्रादुर्भावनामाध्यायः ॥
 राङ्गः, पुं, दृक्कण्टकः । इति हारावली । ६१ ॥

राङ्गवं, स्त्री, (रङ्गो भवम् । रङ्गु + “रङ्गोरमवृष्ये-रङ्ग च ।” ४ । २ । १०० । इति अज् ।) ऋगलोमजातवस्त्रादि । तत्पर्यायः । ऋग-रोमजम् २ । इत्यमरः । २ । ६ । १११ ॥ रङ्ग-ऋगमेदः ततो जाताद्यर्थे ऋः पञ्चवीर्ये ऋमा इति ऋगा मेधादिलोमजमपि कम्बलादि राङ्ग-वम् । इति तट्टीकार्यो भरतः ॥ (यथा, महा-भारते । २ । ५० । २३ । “अथैष राङ्गवस्त्रेव पट्टं कौटिल्यन्तथा ॥” पुं, गौः । इति काशिका । राङ्गावतौ, वि । यथा, महाभारते । ६ । ४४ । २६ । “कौशपावतनिर्भेदने राङ्गवैरपि ॥”) राङ्गणं, स्त्री, पुष्पविशेषः । रङ्गन् इति भाषा । अस्य गुणः । रक्तपित्ताशित्वम् । इति द्रव्य-गुणः ॥
 राज, ऋ ञ ण दीप् । इति कविकल्पद्वयः ॥ (भा०-उभ०-अक०-सेट् ।) ऋ, अरराचत् । ञ, राजति राजते । ण, रेणतुः । इति दुर्गादासः ॥
 राजकं, स्त्री, (राज्ञां सम्बन्धः । राजन् + “गोचोचो-द्वोरधराजति ।” ४ । २ । ६६ । इति दुर्ग ।) वृष-सम्बन्धः । इत्यमरः । २ । ८ । ३ ॥ यथा, मार्कण्डेये । १०६ । ६ । “हृष्टपुष्टमतीवासीत् तस्मिन् राजन्यशेषतः । राजकं सकलं चोर्वा पौराजानपदो जनः ॥” राजन् + स्वार्थे कन् ।) राजनि, पुं । (यथा, हरिवंशे भविष्यपर्वणि । २४ । ६ । “तवाङ्गं तिलशः कृत्वा न्यस्यो दास्यामि राजकम् ॥” राज् + क्तुल् ।) दीप्तिकारके, वि ॥
 राजकदम्बः, पुं, (कदम्बाणां राजा । राजदन्तादि-त्वात् परनिपातः ।) कदम्बविशेषः । यथा,— “कादम्ब्यः प्रादुषेय्यो नोपो धूलौकदम्बकः । कदम्बप्रियकौ राजकदम्बोऽरुक्करोऽभिकः ॥” इति जटाधरः ॥
 राजकन्या, स्त्री, (राज्ञः कन्येव ।) केविकापुत्र्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ वृषसुता च । (यथा, भाग-वते । ६ । ६ । ४३ । “वृतः स राजकन्याभिरेकः पञ्चाशता वरः ॥”) राजककर्कटी, स्त्री, चीनाकर्कटी । इति राज-निर्घण्टः ॥
 राजकशेखः, पुं, (कशेख्यां राजा । राजदन्तादि-त्वात् परनिपातः ।) भद्रसुक्ता । इति राज-निर्घण्टः ॥
 राजकीयः, वि, (राज इदम् । राजन् + “राज्ञः कच ।” ४ । २ । १४० । इति ङ्ङ्कारश्चान्ता-देशः ।) राजसम्बन्धी । राजकस्यायं इत्यर्थे ऋषप्रत्ययेन सिद्धः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ६२ । २२८ । “तत्तदर्थं राजौ स राजकीयं करो ययौ ॥”) राजकुमारः, पुं, (राज्ञः कुमारः ।) राजपुत्रः । तत्र वर्णनीयानि यथा,— “कुमारे शस्त्रप्राप्तश्रीकलावतगुणोच्छ्रयाः ।